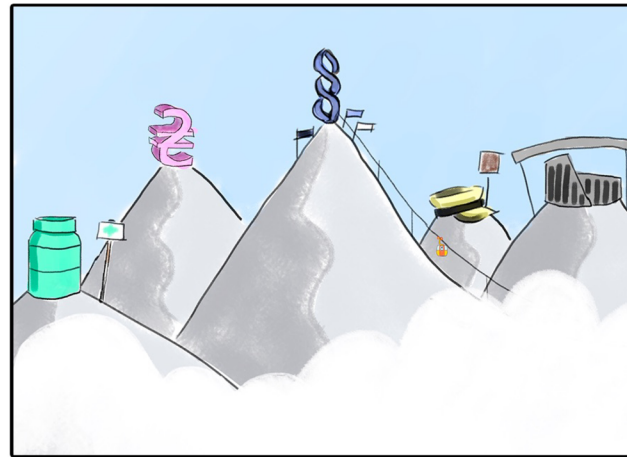
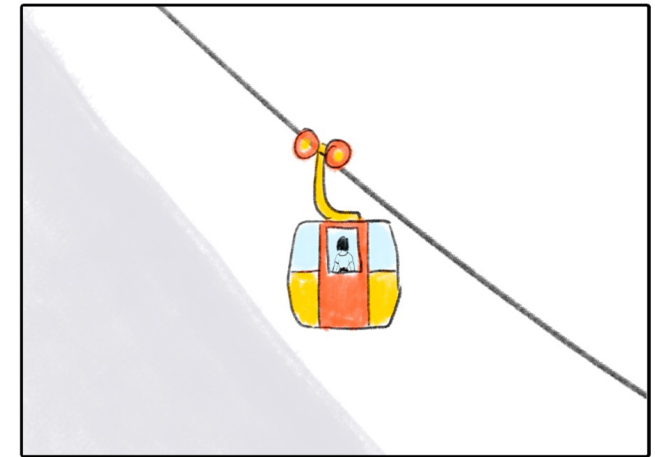

Hory. Na vrcholech jednotlivých hor jsou umístěny budovy: lékárna Racionalizace, banka tajemství, úřad ego, policie mravů, stadion dvojitých standardů.

Uvnitř nejvyšší hory je jeskyně. Z této hory sjíždí lanovka.

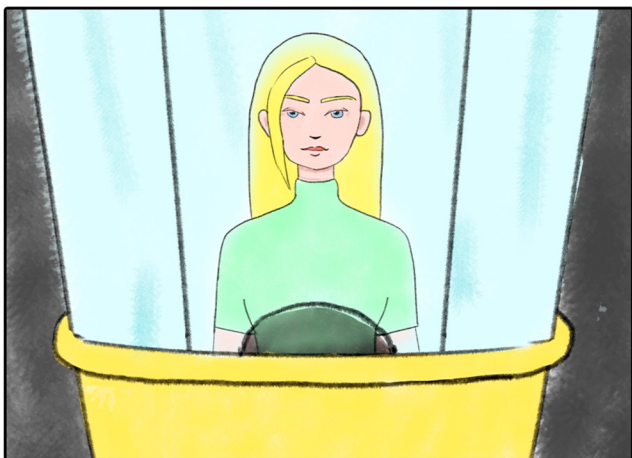
V kabině lanovky jede Lina.

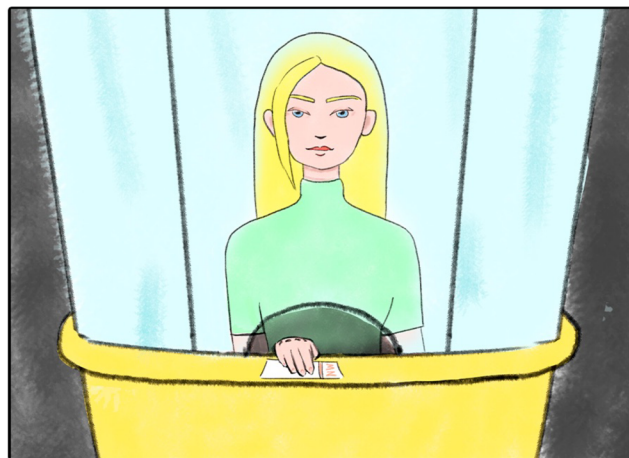
Kabina se skývá za bílými mraky. Barevným písmem se objevují titulky a citát "Jedno přestěhování se rovná dvěma požárům".

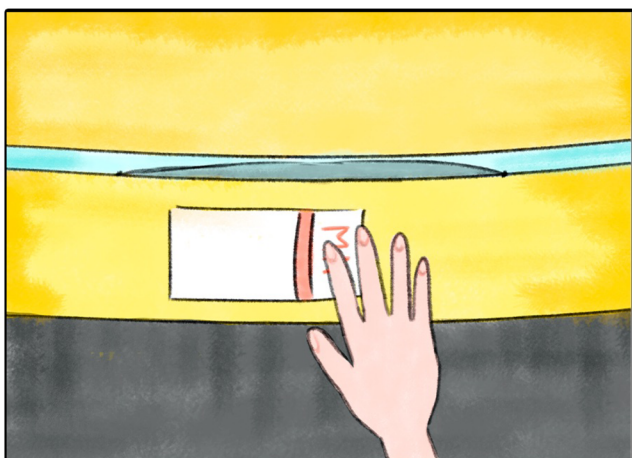
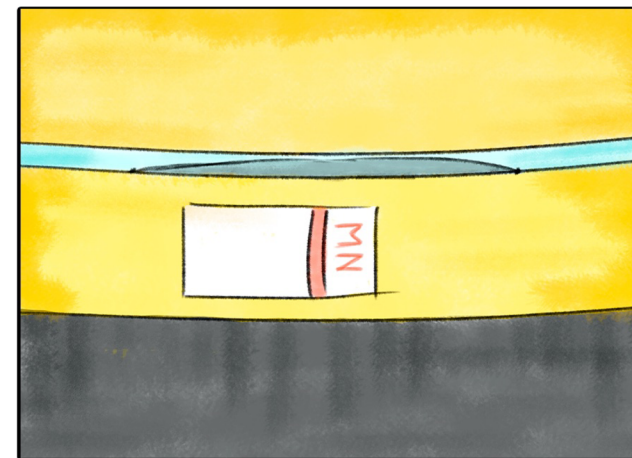
Hlavní hrdinka Lina se zastavuje v jeskyni, před Muzeem Nevědomí.

V pokladně sedí žena.

Pokladní podá vstupenku.

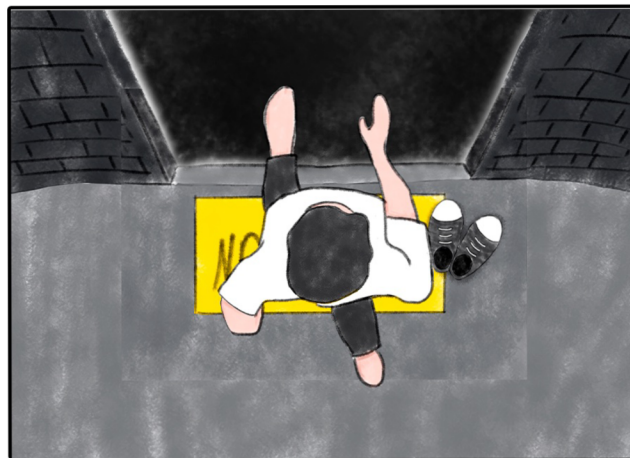
Lina si ji vezme.

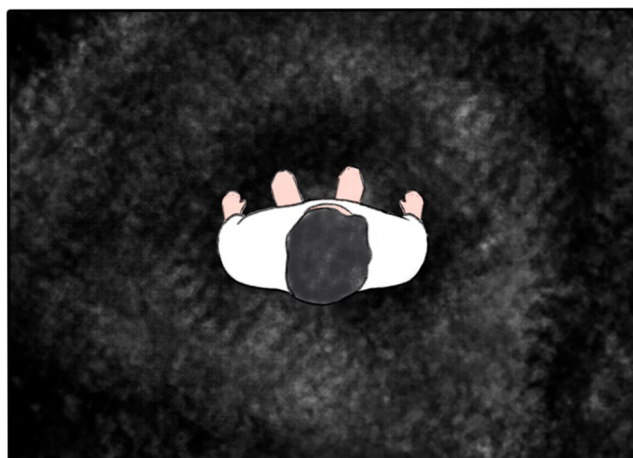
Před dveřmi leží koberec s nápisem "vchod do hlavy v obuvi je zakázán".

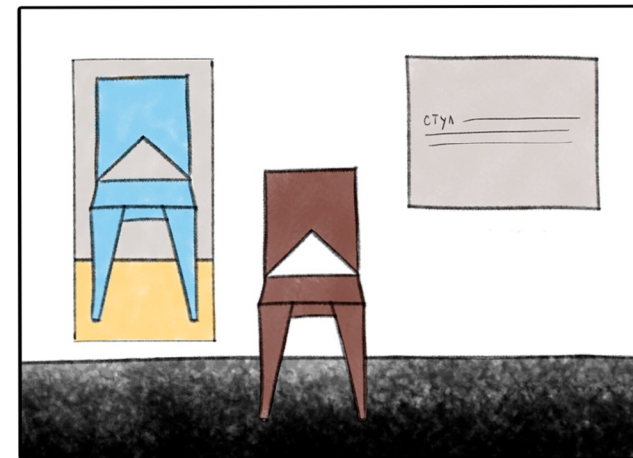
Lina si sundá boty a položí je vedle koberce.

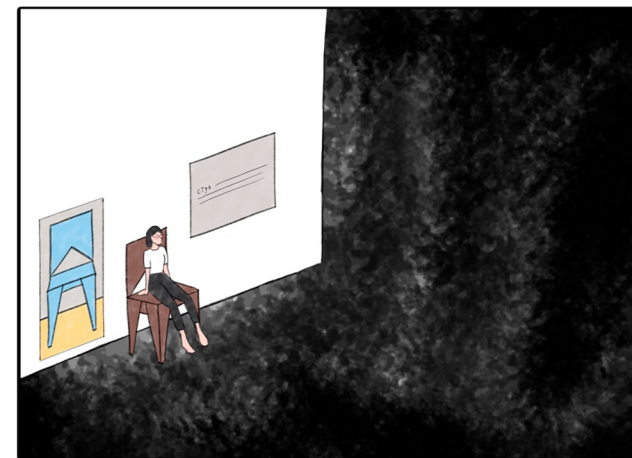
Lina vejde do muzea.

"Proč jsem tady?"

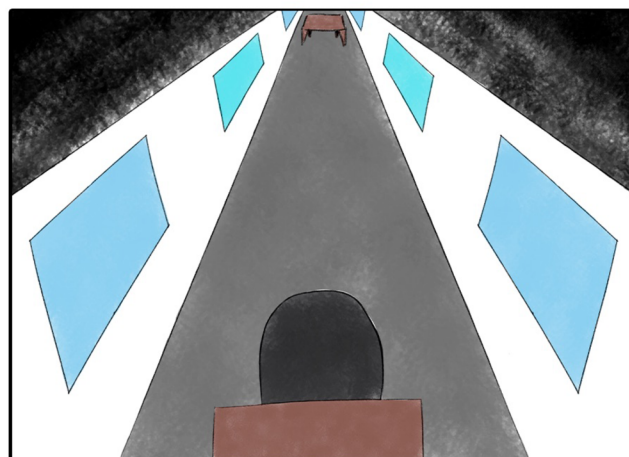
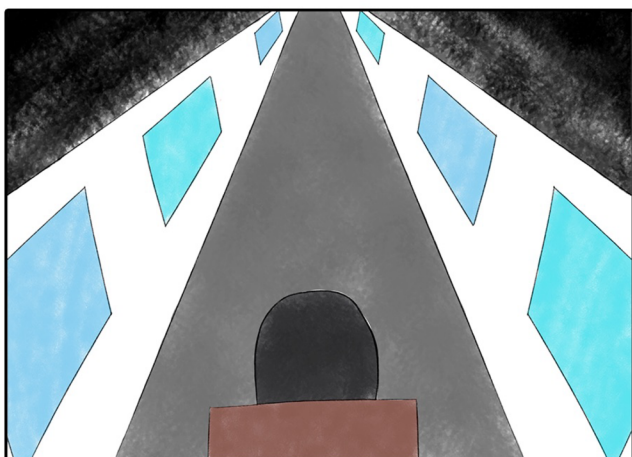

Lina vidí před sebou první exponát: židle někdy návrhovaná Hoffmanem, žluto-modrá fotografie židle a nápis v ruštině s významem slova "židle"

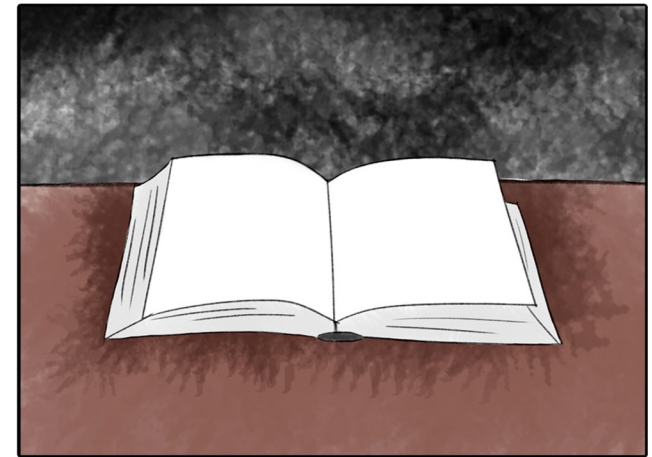

“Původně život v cizině se mi zdál nemožným, ale moc chtěným.”

Lina si sedne na hoffmanovou židli.

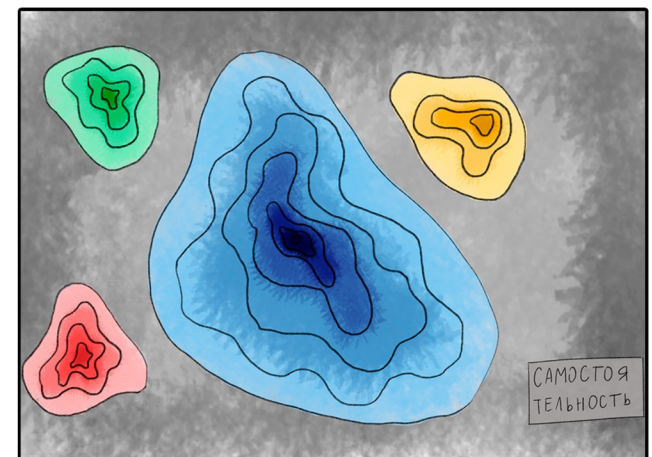
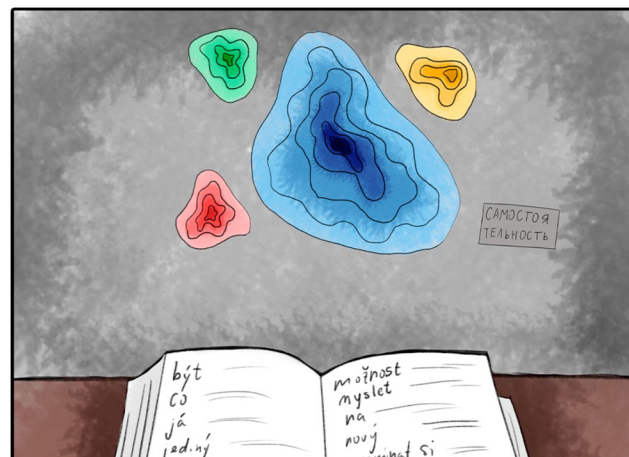

K ní se přiblíží stůl s česko-mateřským slovníkem.

Lina slovník otevře.

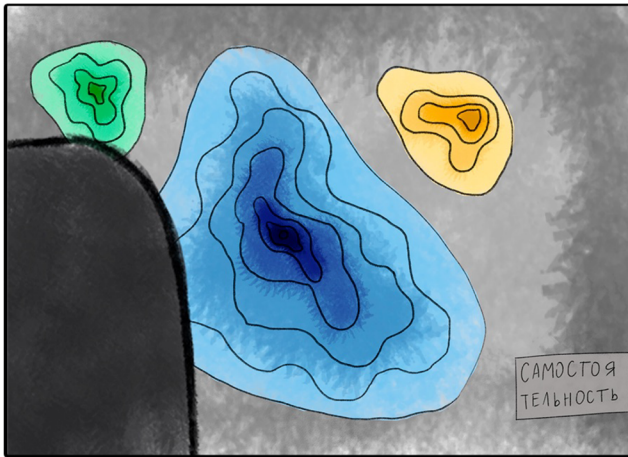
Na stránkách se objevuje překlad toho, co se říká ve voiceoveru.

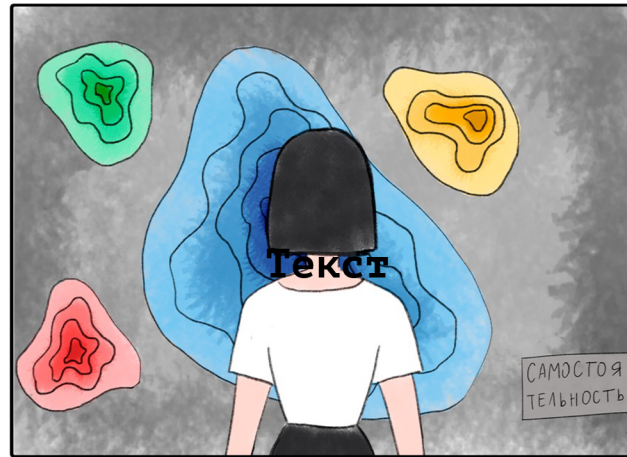
"Vzpomínám si, že jediný, na co jsem myslela při stěhování byl nový začátek, nové možností, nová já."

Lina zvedne hlavu.

Na zdi naproti uvidí barevný obraz s názvem Soběstačnost.

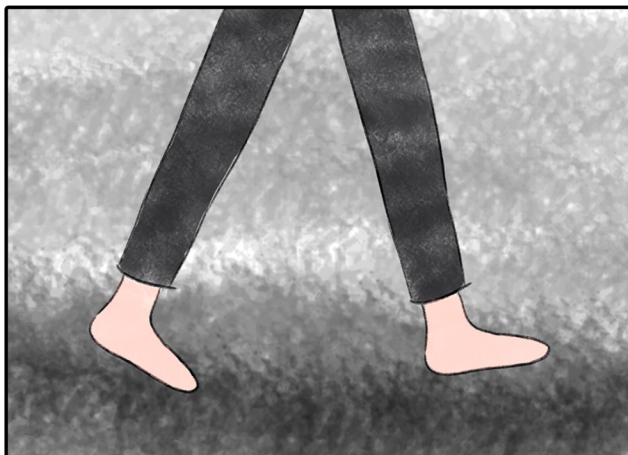
Lina chce k němu jít blíž.

“Nebyl žádný strach, jenom příjemná tréma.”

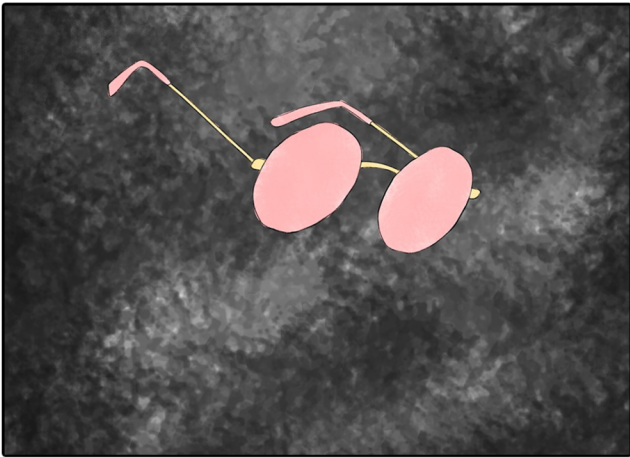
“V tuto chvíli byla soběstačnost něčím fascinujícím.”

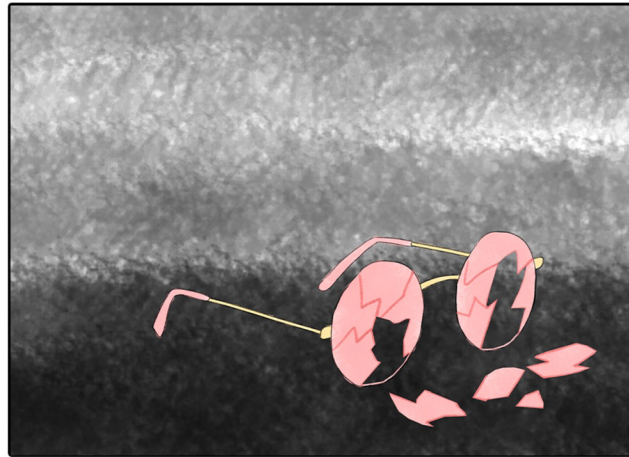
“Bohužel se samostatnost v určitém okamžiku změnila v bezmoc.”

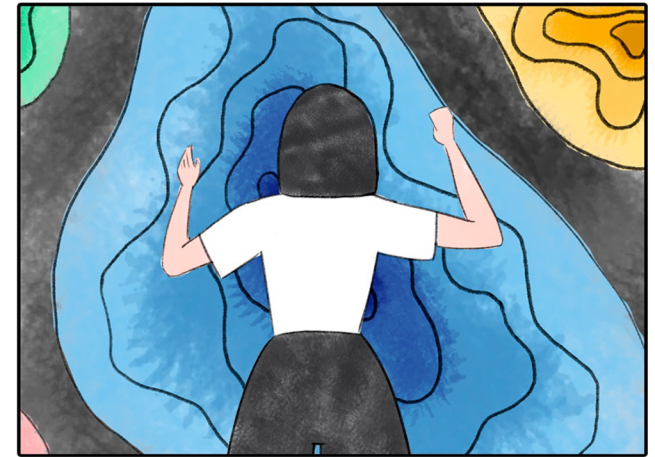
Během chůze se najednou zakopne o zub v podlaze.

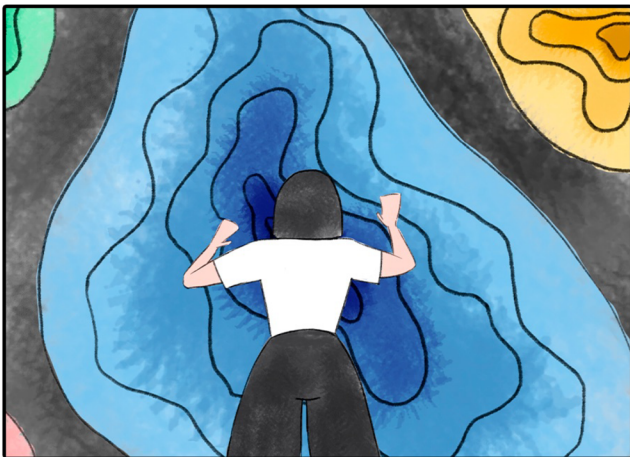
Růžové brýle, které měla na sobě, spadají na zem.

Brýle prasknou.

Lina spadne do obrazu jako do portálu.

Na jiné straně tohoto obrazu všechno je šedivé.

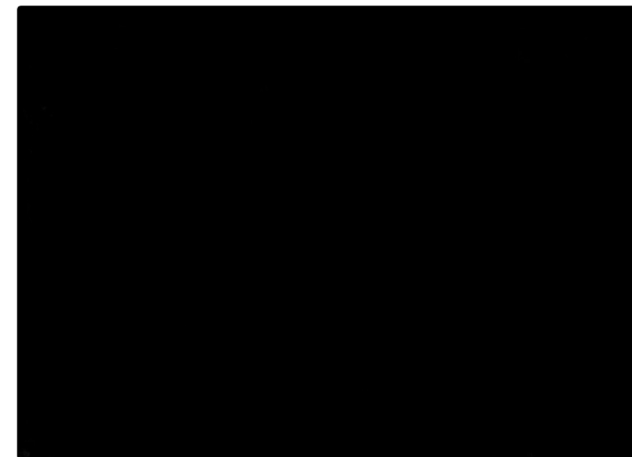
Lina postupně také ztratí barvy a sytost.

"Zuby, zuby, zuby, zuby!
Je třeba zuby ošetřit"

"-Ale já se bojím!
-Ale se neboj."

"-Ale já zemřu!
-Buď bez obav."

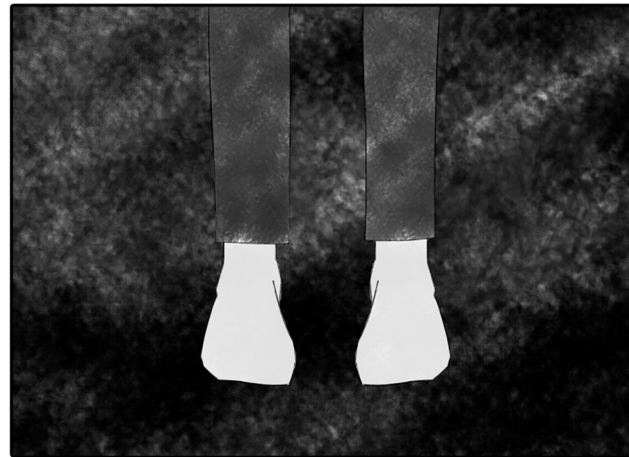
Lina otevře oči.

Lina se začne rozhlížet kolem.

Její pohled se najednou zastaví u koláže z obrazů, kde jsou zobrazeny epizody z její minulosti: např. foto rodiny a mazlíčků.

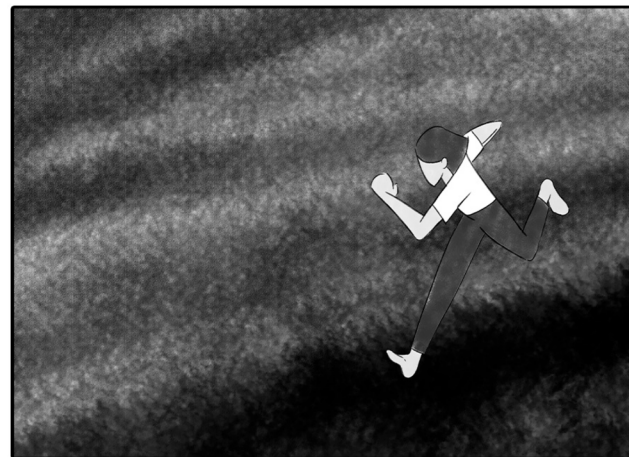
Lina začíná běžet, snaží se k obrazům přiblížit.

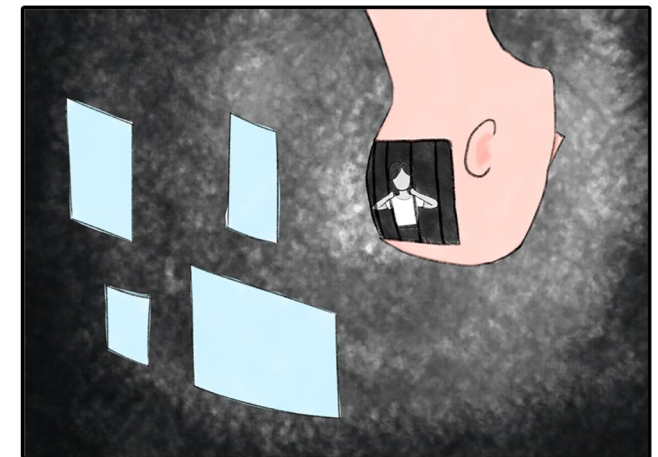
"Proč jsem tady?"

"Jsem v cizí zemi, jsem tady cizinec. Už jsem i tam cizinec."

"Nejsem ani tu, ani tam, jsem nikde."

Lina je uvězněná ve hlavě. Od obrazů ji oddělují mříže.

Lina zoufalé svěsí hlavu.

Za Linou vypukl oheň.

“Lino?”

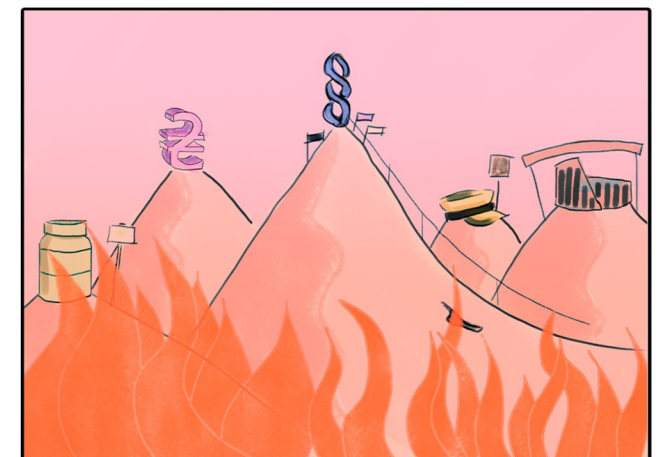

Lina ztraceně zvedá hlavu, jakoby zapoměla, že se nachází v ordinaci.

Lina a terapeutka sedí ve křeslech v malé vzdálenosti od sebe. Terapeutka se nakloní ke hlavní hrdince.

“Proč jste tady?”

Město hoří.
KONEC